

Acțiune introdusă la 4 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Polonă

(Cauza C-545/08)

(2009/C 82/18)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Nijenhuis și K. Mojzesowicz, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin reglementarea prețurilor cu amănuntul pentru accesul la Internet în bandă largă fără a efectua în prealabil o analiză a pieței, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 16 și 17 din Directiva 2002/22/CE ⁽¹⁾ coroborate cu articolele 16 și 27 din Directiva 2002/21/CE ⁽²⁾
- obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin reglementarea prețurilor cu amănuntul pentru accesul la Internet în bandă largă fără a efectua în prealabil o analiză a pieței, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 16 și 17 din Directiva 2002/22/CE coroborate cu articolele 16 și 27 din Directiva 2002/21/CE.

În primul rând, obligațiile pe care, la doi ani după intrarea în vigoare, în Polonia, a dispozițiilor comunitare, președintele entității Urząd Komunikacji Elektronicznej [autoritatea pentru comunicații electronice] a impus către Telekomunikacja Polska, respectiv subordonarea prețurilor cu amănuntul ale serviciilor de acces la Internet în bandă largă, acordului autorității naționale de reglementare și definirea acestor tarife în funcție de costurile serviciilor prestate, constituie obligații noi și nu menținerea în vigoare a obligațiilor existente.

În al doilea rând, obligațiile care reglementează serviciile cu amănuntul de acces la Internet în bandă largă pe care președintele Urząd Komunikacji Elektronicznej le-a impus către Telekomunikacja Polska nu pot fi calificate, în opinia Comisiei, drept măsuri tranzitorii în sensul articolului 27 din Directiva-cadru, din moment ce articolul 17 din Directiva 98/10/CE, la care face trimitere articolul 27, privește în exclusivitate tarifele aplicabile furnizării de rețele și servicii de telefonie publică fixă.

⁽¹⁾ Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva „serviciul universal”) (JO L 108, p. 51, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 213).

⁽²⁾ Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 (Directivă-cadru) (JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195).

Recurs introdus la 9 februarie 2009 de Deepak Rajani (Dear!Net Online) împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a opta) pronunțate la 26 noiembrie 2008 în cauza T-100/06, Deepak Rajani (Dear!Net Online)/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-559/08 P)

(2009/C 82/19)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Deepak Rajani (Dear!Net Online) (reprezentant: A. Kockläuner, avocat)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Artoz-Papier AG

Concluziile recurenteii

- Anularea în totalitate a Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 26 noiembrie 2008, T-100/06;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața Curții de Justiție.

Motivele și principalele argumente

Recurenta solicită anularea hotărârii atacate pentru următoarele motive:

- respingând primul motiv de recurs, Tribunalul de Primă Instanță a interpretat în mod greșit articolul 43 alineatele (2) și (3) din Regulamentul privind marca comunitară (RMC) coroborat cu articolul 4 alineatul 1) din Aranjamentul de la Madrid;
- respingând primul motiv de recurs, Tribunalul de Primă Instanță a încălcat articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană (versiunea consolidată), precum și articolul 6 coroborat cu articolul 14 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO);
- respingând primul motiv de recurs, Tribunalul de Primă Instanță a încălcat articolul 10 din Directiva 89/104/CEE ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 1 din aceeași directivă;
- respingând cel de al doilea motiv de recurs, Tribunalul de Primă Instanță a încălcat articolul 79 din RMC, întrucât nu a ținut cont de faptul că persoana care a formulat opoziția a acționat cu rea credință;
- respingând cel de al doilea motiv de recurs, Tribunalul de Primă Instanță a considerat în mod greșit mărcile în cauză ca fiind atât de similare încât pot fi confundate și a încălcat, astfel, articolul 8 alineatul (1) litera (b) din RMC;
- respingând cel de al doilea motiv de recurs, Tribunalul de Primă Instanță a încălcat articolul 135 alineatul (4) din Regulamentul de procedură al Tribunalului de Primă Instanță, întrucât nu a luat în considerare elementele de probă anexate la cererea introductivă;